

10 / 2017 025

GOTHARD

měsíčník (nejen) pro bubenečské farníky

*Vážení a milí farníci,
opět po roce navštěvujeme hřbitovy, místa
s největší hustotou dřevěných, kovových či
kamenných křížů u nás. Někteří zapalují
svíčky, jiní sází či udržují květinovou
výzdobu. A většina z nás se modlí.*

Každý historický národ, kultura i náboženství má svá funerální specifika. Právě od víry se často odvíjí i vzhled hřbitovů a chování jejich návštěvníků. Zatímco staré předžidovské kultury (mimochodem shodně s dnešními moderními názory) své zemřelé nechávaly spalovat a jejich popel rozsypat v horách, do řek nebo na lukách, židovství a po něm křesťanství hlásalo, že lidské tělo je stvořeno Bohem a jako takové má svou důstojnost a náleží mu úcta. Poté, co sám Boží Syn se stal člověkem a v těle, stejném, jako je to naše, podstoupil muka a smrt, se křesťané záměrně vyhýbali jak zbožštění těla, tak i jeho nihilizaci. Nejstarší křesťanské vykopávky dosvědčují, že se věřící se svými zemřelými nejen loučili, ale že jejich těla ukládali do různých pohřebišť, kam poté přicházeli, aby na rozdíl od ostatních pohanů na ně nejen vzpomínali, ale aby se s nimi spojovali ve víře, že tak, jako Kristus vstal z mrtvých, i jejich rozpadlá těla jednou vzkřísí k novému věčnému životu. Zatímco někteří pohané svým zemřelým (pokud je ukládali do hrobů) na cestu do záhrobí dávali potraviny, poklady, a dokonce i lidské sluhy nebo společníky, křesťané nejednou u hrobů sloužili obět eucharistie: více než upomínku na Ježíšovu smrt – šlo o vyznání velikonoční víry ve zmrtvýchvstání. Naše víra (a z ní pramenící skutky milosrdenství) se tedy projevuje nejen ve vztahu k živým, ale i k zemřelým. Byly to právě křesťanské země, které

zavedly do svých kalendářů den vzpomínek na zemřelé, a stále jsou to především křesťané, kteří odmítají pohřby bez obřadů, bez slov víry a naděje, bez modlitby či požehnání hrobu.

Nejen listopad by však měl být časem, kdy na své zemřelé myslíme a modlíme se za ně. V kterýkoli den, kdy jsme s nimi slavili nějaký jejich svátek nebo výročí, se můžeme i po smrti s nimi spojit, tentokrát i ve společenství (communio) s Ježíšem, který (jak věříme) je jejich obhájcem ve věčnosti a zároveň naším společníkem v pozemském putování. Touto křížovatkou času a věčnosti je mše svatá: nebojte se tedy přijít a požádat mě, aby (pokud ještě bude volný úmysl) se v den jejich jmenin, narozenin nebo úmrtí sloužila za ně mše svatá, při níž budeme za spásu jejich duše prosit společně s těmi, kteří v ten den přijdou do kostela. Od letošního podzimu je vzadu v kostele umístěn tzv. dušičkový svícen se symboly víry (kříž), naděje (kotva) a lásky (srdce) – je blízko Panny Marie a vývěsky, kde jsou jména a parte nedávno zemřelých. Bude-li tedy někdo z vás prožívat smutek z odchodu svých blízkých příbuzných nebo přátel a kamarádů, může si za drobný obnos koupit svíčku a zapálit ji tam. A zatímco tělem zůstaneme u této svíčky, svým srdcem se můžeme opětovně spojit s našimi zemřelými a v duši se propojit modlitbou s nimi i s Bohem, ke kterému odešli. Odpočinutí věčné dej jim (a jednou i nám), Pane...

Dostat se na trh s nějakým výrobkem nebo službou je poměrně složité. Za reklamu se proto tvrdě platí. Zažili jsme to vlastně i nyní a zažíváme to vždy kolem voleb. Všichni se předhánějí ve výhodách toho svého. I proto mě o to více těší, když teď mohu udělat „reklamu“ zadarmo a aniž by mě o to někdo prosil.

Bylo to letos na Celostátním setkání mládeže v Olomouci, kdy byla během večerního programu na Svatém Kopečku představena všem mladým aplikace pro chytré mobilní telefony nesoucí název iZIDDOOR. Jedná se o aplikaci, která má za úkol člověku pomoci s jeho duchovním životem. Nabízí inspiraci pro modlitby při nejrůznějších příležitostech, provádí uživatele aktuálními památkami světců nebo vám mimo jiné nabízí widget (ovládací prvek na ploše telefonu), který vám každý den zveřejní nový citát. A pokud budete chtít, každé ráno vám s citátem zazvoní upomínka.

Je tomu asi čtrnáct dní, kdy aktuální citát zněl: „Chtěli bychom, aby už modlitba rychle skončila, protože máme své povinnosti, ale zapomínáme, že modlitba je právě tím nejdůležitějším, co máme na práci.“ Velice ve mně zarezonoval. Četl jsem ho několikrát za sebou a nakonec si ho vytisknul a vylepil v semináři na pokoji. Pokaždé, když se na něj podívám, uvědomím si, jak měl (a stále má) jeho autor sv. Maxmilián Maria Kolbe pravdu. Je neskutečně uspěchaná doba. Kniha-kupectví přetékají knihami o organizování pracovního i volného času, a přesto si troufám tvrdit, že žádná z nich toto nebo podobné upozornění neobsahuje. Každé ráno přesně víme, co musíme stihnout, co se může odložit a co se asi nejspíš odloží. Každý večer pak při plánování nadcházejícího dne přesouváme povinnosti mezi těmito imaginárními

hromádkami. A přichází i otázka, kolikrát se člověk zastavil, aby si popovídal s Bohem... O čemkoli, o všem.

Bohosloveckým uším zaznívá z úst představených poměrně často, že pokud má být vztah pravým vztahem, pak komunikace uvnitř něj musí být pravidelná, pravdivá a niterná. A protože Bůh je neustále připraven nám naslouchat, je pouze na nás, co nám právě nyní brání tento vztah budovat.

Jsem moc rád, že seminář není jen kolej, ale že máme uprostřed domu kapli, která je pro budování vztahu s Ježíšem otevřená non-stop. Člověkem to až otřese, když si představí, kolikrát jde kolem a On čeká a čeká... A já nikde.

Milí farníci, moc nám všem přeji, abychom si i v těch listopadových chladných dnech uměli uprostřed všeho najít čas, dokázali se zastavit a uvědomit si, co je v ten moment nejdůležitější. Třeba v úterý od tří do pěti odpoledne v kostele sv. Gotharda.

Michal

DERBY (Spojené království) >

Posílám pozdravy z anglického města Derby všem návštěvníkům kostela sv. Gotharda a přeji poklidný podzimní čas.

Klára Vernerová

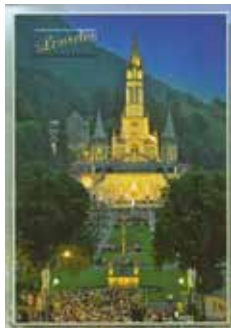
< KRKONOŠE

Krásný pozdrav z velmi podzimní dovolené na horách posílají
Adéla Konárková a Roman Jakovec

LOURDES (Francie) >

Moc vás zdravím od Panny Marie z Lurd. Staráme se tady o nemocné, snažíme se modlit, chodíme na mše, ležeme po horách, vstáváme každý den v pět ráno...

Moc na celou naši farnost myslím! Vojta

SVATÁ HORA U PŘÍBRAMI >

Posílám všem pozdravy a vzpomínky od P. M. Svatoborské, kde trávím nádherné chvíle usebrání při exerciciích. Myslím na všechny, svatoborské požehnání posílá

Alena

< VELEHRAD

Milí farníci, posílám Vám pozdrav z Velehradu, kde jsme celý seminář na exerciciích. Krásný podzim!

Michal

ŽDĀR NAD SÁZAVOU >

Z podzimní dovolené ze Zelené Hory a Telče posílají všem farníkům a P. Milošovi vaši

Ludmila, Vašek, dcera Zuzana+Jiří

< NEVEKLOV

Milý otče Miloši, drazí farníci od Sv. Gotharda! Srdečně vás pozdravuji od sester trapistek, kde mám exercicie laických misionářů lásky, a těším se na shledanou v Bubenci.

Z. Zemanová

Už několik dnů po mém nástupu do farnosti na podzim 2015 se objevil v neděli odpoledne na faře. Kromě toho, že mi nabídl svou pomoc, kdybych cokoli potřeboval, mi mj. sdělil, že by se mu líbilo, kdyby se v Bubenči scházela křesťanská mládež. Tenkrát jsem mohl pouze souhlasit, jelikož by se mi to také líbilo. Jenže téměř žádná mládež v kostele nebyla. Jeho slova však byla přímo vizionářská. Uplynulo několik měsíců a v provizorních prostorách fary se sešla první desítka mladých chlapců a děvčat, z nichž přímo sršelo nadšení pro Pána Boha a radost ze života. Byl to jeden z prvních velkých zázraků, které jsem u Svatého Gotharda zažil. Komu jinému jsem moderování mládežnických setkání měl svěřit než právě tomu mladému muži.

Jmenuje se JOSEF KLAIN:

Milí farníci, rád bych napsal pár řádků k naší farní mládeži a je toho tolik, že budu mít problém se vejít do vymezeného prostoru. Po příchodu Otce Miloše se náš kostel naplnil mládeží. Spoustu mladých (včetně mě), kteří chodili pravidelně na mše, by nikdy nenapadlo, že by mohlo vzniknout v našem kostele něco jako „společenství mládeže“, která se bude pravidelně scházet.

Tyto nové přírůstky s podporou otce Miloše daly vzniknout prvním schůzkám, kde jsme plánovali, co bychom mohli jako „farní mládež“ podnikat. Dostalo se mi té důvěry o mládež pečovat, svolávat ji na setkání a podnikat s ní různé akce. Je až k neuvěření, že všechno šlo (a jde) bez větších komplikací a starostí. Je opravdu moc hezké, když vidím, jak se snažíme hledat cestu nejen ke Katechismu, kterým se v průběhu roku zabýváme, ale i k sobě navzájem. Během roku pořádáme spoustu akcí (nebo se na jejich přípravě podílíme), kde nás i vy jako farnost můžete vnímat. I mimo tyto akce jsme si však užili spoustu dalších, mezi

ně patřila prohlídka hradu Karlštejn, bowling, jednodenní lyžování, společná návštěva Kopků na jejich chalupě nebo novomanželů Páleníkových na Slovensku. Tento rok se opět zcela samozřejmě budeme podílet na společných aktivitách, z nichž nejbližší je návštěva sv. Mikuláše v našem kostele, kam zveme všechny malé děti. Jistě nebude chybět ani anděl a na méně poslušné děti se bude z dálky dívat čert! Jsem opravdu moc rád,

že farní mládež je hmatatelným důkazem Boží lásky. Také jsem rád, že stále zůstáváme společenstvím otevřeným, kam se může přidat každý ve věku 16–30 let (svobodný/á), jenž by se chtěl jednou za 14 dní sejit s lidmi, které spojuje společný cíl a kteří už dokáží vytvořit na setkání příjemnou pohodu. Zároveň bych vás jakožto vedoucí mladých rád požádal všechny o modlitbu.

Moc děkuji za toto společenství celé farnosti, která nám umožnila vzniknout a podporuje nás, otci Milošovi, bez kterého by to asi nešlo, a zejména Pánu Bohu, který nás vede svým požehnáním.

V listopadových dnech potkáváme lidi s kyticemi květin, věnci a svícemi, jak chodí na hřbitov.

Někteří z nich přitom ani pořádně nevědí proč. Co o tom víš ty?

Uprostřed našeho „hřbitova“ je 12 dlaždic. Polovinu tvoří otázky, druhou polovinu odpovědi.

Vybarvi stejnou barvou dvojice, které k sobě patří.

→ N A A L H E Ř P B Ř I E T D O E

Kdy máme slavnost Všech svatých?	Od 1. do 8. listopadu včetně.	Vzpomínka na všechny věrné zemřelé.
Ježíše Krista a naději na věčný život.	Co vlastně odpouštějí odpustky?	1. listopadu
Kdy můžeme získat plnomocné odpustky pro duše v očistci?	Naše modlitba.	Co připomínají svíce na hrobech?
Může něco zemřelým pomoci?	Co je v církevním kalendáři 2. listopadu?	Ne hřichy, ale časné tresty za hřichy.

Když projdeš po kamenech hřbitovní zdi dvakrát ve směru šipky a zapišeš si každé druhé písmeno, dozvíš se, proč chodíme na hřbitov my – křesťané.

Á É R B A T P I I L L D Ú O V M K

17.30 mše svatá, vybraná
biblická čtení jako úvod do tématu

18.15 tematická prezentace
a výklad (cca 30 minut)

18.45 společná práce
s konkrétními biblickými texty
(cca 30 minut)
(je vhodné přinést si vlastní Bibli)

1. 11. 2017

Biblický večer se nekoná!

8. 11. 2017

Izrael Staré smlouvy

Často říkáme, že židé mají Starý zákon neboli smlouvu, zatímco my křesťané máme v Bibli ještě i její druhou část, nazvanou Nový zákon (Nová smlouva). A zapomínáme, že židé žádnou jinou smlouvu než tu jedinou (takže ani Starou ani Novou) nemají. Jsou národem, který přijal přímo od Boha příslib, že budou jeho lidem a že jej bude chránit až do konce světa. Proč právě oni nakonec nepřijali Ježíše Krista jako Božího Syna a Vykupitele, když se narodil mezi nimi a mohli jej dobře rozpoznat podle proroků, zůstane už asi tajemstvím. Pojdme se tedy dnešní večer spolu podívat na „jejich“ Bibli...

15. 11. 2017

Biblický večer se nekoná!

22. 11. 2017

Tóra a kabala

Obě slova patří k židovskému náboženství i k židovské Bibli. Přesto je mezi nimi velmi velký rozdíl. Kabala bez Tóry ztrácí smysl, avšak Tóra bez kabaly byla a bude – jde totiž o nejposvátnější text, o němž ortodoxní židé doslova věří, že byl napsán samotným Bohem a předán Mojžíšovi. Kde se vzalo toto jejich přesvědčení? A má opodstatnění v samotném Písmu Svatém?

29. 11. 2017

Bible a dějiny

V den, kdy budeme letos v katolickém kalendáři slavit slavnost Všech svatých, tedy 1. listopadu 2017, se podle židovského kalendáře bude psát 12. chešvan 5778. Podle židovských výpočtů ze 4. století (po mírné úpravě ve století desátém) jde o letopočet od stvoření světa. Je tomu opravdu tak? Lze brát Bibli vážně, i co se týče popisu dějinných událostí? Co z toho, co z posvátných textů čteme a známe, je opravdu historie, a co náboženské paraboly?

Když byl ovenecký (dnes bubenečský) kostel jednoznačně farním již počátkem 14. století, historické listiny jej jako farní poprvé zmiňují roku 1352. Jeho podobu nemáme nikde zachovanou, nicméně lze s jistotou tvrdit, že šlo o románskou stavbu (snad rotundu), podobnou ostatním, které se v okolí Prahy v té době nacházely. Nevýhodou obce Ovenec se velmi záhy stala její geografická poloha: na cestě od řeky k Pražskému hradu se musela přes obec, která navíc ležela hned u královské obory, skýtající dostatečné množství zásoby dřeva i zvěře, přesouvat všechna vojska táhnoucí na Prahu. Není proto divu, že obec často pustla v důsledku válečných škod a zdejší katolická farnost postupně ztrácela na významu. Když si ovenecký kostel navíc vybrali husité jako svůj svatostánek, v němž se konaly bohoslužby pod obojím (jelikož Ovenec nebyl součástí Prahy, nevztahoval se na něj papežský interdikt z roku 1415), vyvolala místní obec nelibost u katolické vrchnosti. V květnu 1420 se u ovenecké obory utkal Jan Žižka z Trocnova s oddíly Jana z Michalovic a po vítězství husitů Žižkovi lidé zcela vypálili většinu stavení a kostel dokonale vyplenili. Farnost se stala nefunkční, kostel nepoužitelným, a tak v roce 1421 byla bubenečská farnost sv. Gotharda úředně zrušena a kostel zcela zpustl.

Fotografie tzv. „Hořejšího náměstí“ je starší než ta, která byla uveřejněna v minulém čísle Gotharda. Všimněte si zejména budovy radnice (nyní Obchodní akademie): stojí zatím pouze malá část budovy, zatímco v roce 1914 (pohlednice z minulého čísla) již byly zbourány některé domy na náměstí a radnice byla rozšířena o obecnou školu.

Možná se i vám někdy zasteskne po časech, kdy se ekonomika řídila mnohem srozumitelnějšími pravidly, než jsou ta, jímž se musíme ve veřejné sféře (a často i ve sféře

soukromé) podřizovat dnes. Stále narážím na nutnost nových a nových povolení, na nové a nové směrnice, nařizující (zejména kvůli transparentnosti) součinnost dalších a dalších orgánů, které zase pro změnu vyžadují stanoviska jiných odborných a ještě odbornějších komisí... .

Lkrátka, ještě před několika lety jsem mohl poprosit zručné řemeslníky mezi svými farníky a udělali jsme svépomocně elektřinu, ze společného fondu se občas mohl zaplatit i výdej, který nebyl nikde zaevidován, a realizační firma se vybírala spíše podle známosti a dobrých referencí od lidí, kterým kněz důvěřoval.

Vše se za posledních pár let změnilo natolik, že veřejné (tedy i farní) finance se musejí spravovat jinak a každá větší investice musí projít schvalovacími procesy jak podle světského, tak i podle vlastního církevního práva. Z kněží se tak občas nechťně stávají manažeři, navíc pod kontrolou a dohledem řady úředníků, obvykle nikoli pomáhajících, ale spíše dohlížejících na to, aby nebylo porušeno žádné pravidlo.

Přesto jsem rád, že jsme se toho všeho neza-lekli a pustili se do náročného díla, na jehož konci by mělo být moderní (nikoli ve smyslu architektury) farní centrum při zachování krásné historické budovy bubenečské fary. Zdá se, že v době, kdy budete číst tyto řádky, by už mohlo být na světě několik důležitých rozhodnutí, především:

- rozhodnutí Magistrátu HMP o prodeji 6 m², na nichž stojí budova fary

- stavební povolení MČ Praha 6
- Arcibiskupstvím pražským schválený finanční plán

V posledních týdnech jsme měli několik (bohužel nutných) výdajů – za nové geometrické vyměření pozemků, za znalecký posudek a čeká nás nečekaný náklad na zaplacení firmy, která bude podle Zákona o veřejných zakázkách organizovat a řídit výběrové řízení (tím se má údajně mj. zabránit manipulaci se zakázkami a nepřehlednému přidělování významných investic). Pokud se nám tedy do poloviny listopadu podaří zajistit renomovanou společnost, u níž budeme mít jistotu, že k našim penězům, určeným nebo půjčeným na rekonstrukci, bude přistupovat zodpovědně a čestně, v následujícím měsíci by se kromě důležitého pracovního zasedání na půdě pražského arcibiskupství mělo již vyhlásit výběrové řízení a podepsat první smlouvy o půjčce.

Díky Vaší spolupráci může veškerá tato (finančně i časově náročná) práce probíhat v klidu a nejen bez zbytečného zatěžování mlouvou o penězích při mších svatých, ale i bez zbytečného stresu jak celé farnosti, tak i mého osobně.

Tohoto nevšedního přístupu a velké důvěry si znovu a znovu velmi vážím.

A opětovně za to vše děkuji.

P. Milos

Všeobecné pokyny k římskému misálu doplňují a vysvětlují průběh mše svaté. I přesto, že se mše již více než půl století ve většině zemí slouží v mateřském jazyce, leckde stále přetrvává nepochopení jejího významu, jenž nespočívá pouze v tajuplnosti nebo až mystičnosti samotného Ježíšova proměnění, ale v prostém faktu Jeho stále přítomnosti v našem lidském společenství. A právě toto společenství se realizuje tím, že jeho jednotliví členové nejsou pouhými pasivními diváky probíhající liturgie, ale dle svého úřadu a svých schopností se do ní aktivně zapojují. Ideální tedy je, aby každý, kdo je přítomen na mši, tam byl přítomen nejen duchem, ale i fyzicky (a naopak).

I. KAPITOLA

DŮLEŽITOST A DŮSTOJNOST SLAVENÍ EUCHARISTIE

16. Slavení mše jako činnost Krista a hierarchicky uspořádaného lidu Božího je středem veškerého křesťanského života jak pro církve všeobecnou a místní, tak pro jednotlivé věřící.

V tomto slavení je totiž vrchol činnosti, kterou Bůh v Kristu posvěcuje svět; toto slavení je vrcholem bohocpoty, kterou lidé prokazují Otci, když se mu klanějí skrze Krista, Božího Syna, v Duchu Svatém. Nadto se při slavení mše během roku připomínají tajemství vykoupení tak, že se jistým způsobem zpřítomňují. Ostatní posvátné činnosti a všechny skutky křesťanského života s tímto slavením souvisejí, z něho vyplývají a k němu směřují.

17. Velmi proto záleží na tom, aby slavení mše neboli Večeře Páně bylo

uspořádáno tak, aby vysvěcení služebníci i věřící, mající na něm účast, každý podle svého postavení, z něho plně čerpali ty plody, pro jejichž získání Kristus Pán ustanovil eucharistickou oběť svého těla a své krve a svěřil ji jako památku svého utrpení a vzkříšení milované snoubence církvi.

18. To se vhodně uskuteční, když s přihlédnutím k povaze a okolnostem jednotlivých liturgických shromáždění bude celé slavení uspořádáno tak, aby navodilo vědomou, činnou a plnou účast věřících, totiž účast jejich těla i ducha naplněného vírou, nadějí a láskou. To si církve přeje, to vyžaduje i samotná povaha slavení a křesťanský lid je k tomu mocí křtu oprávněn i zavázán.

Otevřený kostel

Stejně jako říjen i další měsíc listopad nabídne farníkům i kolemjdoucím možnost zastavení se v našem kostele sv. Gotharda, aby tam prožili pár minut, nebo i plně dvě hodiny jen tak: spočinutím před svatostánkem, tichou modlitbou nebo přemýšlením nad sebou, nad svými blízkými, o svých starostech i radostech. Bude opět nasvícený oltářní obraz svatého Gotharda a z reproduktoru znít meditační hudba.

Každé úterý – 7., 14., 21., 28. listopadu 2017 (15:00–17:00).

Dušíčková mše

Původní hřbitov v Bubenči se nacházel kolem našeho kostela. V roce 1888 byl založen nový hřbitov v lokalitě, již se tenkrát říkalo Na Struhách, nyní jej najdeme podle adresy na ulici Antonína Čermáka 84/2. Kromě jiných osobností, které zde našly svůj poslední odpočinek, jsou zde pochováni také kněží působící u Svatého Gotharda, ale i chudí a nuzní bez blízkých příbuzných, o které se již léta v Praze starají sestry Matky Terezy. Právě nedaleko tohoto hrobu, v pravé (východní) části hřbitova v jeho zadním rohu se opět sejdeme, abychom při mši svaté prosili za zdejší zemřelé a modlili se i za ty naše blízké, na jejichž hroby se letos nedostaneme.

Ve čtvrtek 2. listopadu 2017 v 16:00.

Sbírka na arcidiecézní charitu

Každoročně se v listopadu koná v kostelích pražské arcidiecéze sbírka na její charitativní činnost, realizovanou především prostřednictvím Arcidiecézní charity. Nejen jí, ale i na ostatní charitativní a humanitární aktivity pražského arcibiskupství, budou poukázány peníze ze sbírky, která v loňském roce vynesla 716.764,- Kč. Naše farnost se na tomto výnosu podílela částkou 6.326,- Kč. Letos proběhne stejná sbírka při obou mších konaných **v neděli 12. listopadu 2017.**

Mše svatá na hradě Karlštejn

Jako každou poslední listopadovou neděli i letos se sejdou kanovníci Královské kolegiální kapituly u kostela Panny Marie na hradě Karlštejně, aby se tam spolu se svými blízkými a dalšími věřícími pomodlili za spásu duše svého zakladatele, císaře a krále Karla IV., jenž odevzdal duši Svořiteli 29. listopadu 1378. **V neděli 26. listopadu 2017 ve 14:00** tam můžete přijít i vy a modlit se nejen s otcem Milošem, ale i s otcem biskupem Karlem Herbstem, jenž bude této mši předsedat.

Žehnání adventních věnců

Advent je doba očekávání. Anebo spíše – měla by být. Nejen přípravy na svátky, příležitostí k úklidu bytů a domů, k nákupu vánočních dárků, ale především postupného a důkladného očišťování svých duší ode všeho, co je zatěžuje: a nemusí to být pouze hříchy, ale i různé zlovyky nebo závislosti, k nimž jsme připoutáni příliš těsně. Církev, přítomna v konkrétní farnosti, nás svým učením i tradicemi vede k tomu, abychom se opět něčeho vědomě odříkali a víc než kdykoli jindy si našli čas na rozjímání, na modlitbu, na četbu Písma. Advent začíná žehnáním adventních věnců při obou farních mších **v neděli 26. listopadu 2017.**

poštovní adresa: Krupkovo nám. 32/6, 160 00 Praha 6; **e-mail:** farnost.bubenec@gmail.com;
IČ: 61380288; **č. účtu:** ČS 201333389/0800; **farář:** P. Miloš Szabo; **mobil:** 731 625 968

MŠE SVATÉ V KOSTELE SV. GOTHARDA

úterý	17:30
středa	17:30
čtvrtek	6:30
pátek	17:30
neděle	9:00; 10:30

ÚŘEDNÍ HODINY V KANCELÁŘI

čtvrtek	14:00 - 16:30

PRAVIDELNÉ AKTIVITY

zkouška sboru	pondělí 18:30
úklid kostela	úterý 8:00
modlitba růžence	úterý 17:00
biblický večer	středa 17:30
zpovídání	úterý, středa a pátek 17:00
náboženství dětí	

pondělí 15:45 (4.–8. roč. ZŠ)

úterý 16:00 (3. roč. ZŠ)

čtvrtek 16:30 (1. a 2. roč. ZŠ)

AKCE MĚSÍCE

- 1. 11. slavnost Všech svatých (17:30)
- 2. 11. mše na bubenečském hřbitově (16:00)
- 3. 11. první pátek (17:30)
- 5. 11. sbírka na rekonstrukci (9:00, 10:30)
- 5. 11. Křest – Natanael Dajbych (10:30)

- 12. 11. sbírka na Arcidiecézní charitu (9:00, 10:30)
- 19. 11. setkání ministrantů (16:00)
- 26. 11. žehnání adventních věnců (9:00, 10:30)
- 26. 11. mše svatá na hradě Karlštejn (14:00)
- 26. 11. příprava rodičů ke křtu dítěte (16:00)

EKONOMICKÉ OKÉNKO - rekonstrukce fary

Informace o rekonstrukci farní budovy naleznete na straně 9.

výše darů na rekonstrukci v říjnu 2017: 27.980.- Kč

Přispívat na plánovanou rekonstrukci lze trojím způsobem:

- a) **pravidelná měsíční platba:** ideální je zadat své bance trvalý příkaz na zvolenou částku, číslo farního účtu v České spořitelně je 201333389/0800, pro identifikaci platby (na rekonstrukci fary) uveďte variabilní symbol (svátek sv. Gotharda): 05052016;
- b) **jednorázovým finančním darem** podle svých možností, lze poukázat na stejné číslo účtu nebo osobně panu faráři;
- c) **sbírkou první neděle** - první neděli v měsíci stojí před kostelem ministrant se zvláštní kasičkou, do níž může kdokoli (třeba i náhodný návštěvník kostela nebo host) přispět jakoukoli částkou

WEB: www.farnost.bubenec.cz;

Farnost Bubeneč